

Aukšto lygio konferencija „Europos žmogaus teisių konvencijos įgyvendinimas - mūsų bendra atsakomybė“

BRIUSELIO Deklaracija

2015 m. kovo 27 d.

Aukšto lygio konferencija, vykusi Briuselyje 2015 m. kovo 26–27 d., inicijuota Europos Tarybos Ministrų Komitetui pirmininkaujančios Belgijos (toliau – Konferencija):

Patvirtina stiprų ir tvirtą Susitariančiųjų Šalių įsipareigojimą Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijai (toliau – Konvencija) ir didelę pagarbą individualios peticijos į Europos Žmogaus Teisių Teismą (toliau – Teismas) teisei kaip kertiniam Konvencijoje įtvirtintų teisių ir laisvių apsaugos sistemos akmeniui.

Pripažįsta ypatingus Konvencijos sistemos nuopelnus žmogaus teisių apsaugai ir plėtrai Europoje nuo jos įkūrimo ir patvirtina centrinį jos vaidmenį išsaugant demokratijos stabilumą kontinente.

Šiuo aspektu primena Konvencijos ir kitų Europos Tarybos veiklų žmogaus teisių, teisės viršenybės ir demokratijos srityse, kurių tikslas yra išvystyti bendrą demokratišką ir teisinę erdvę, pagrįstą pagarba žmogaus teisėms ir laisvėms, tarpusavio priklausomybę.

Dar kartą patvirtina Interlakeno, Izmyro ir Braitono deklaracijų principus ir remia ypač padrąsinančius rezultatus, kuriuos Europos Taryba, įgyvendindama šias deklaracijas, pasiekė šiandien Konvencijos sistemos reformos kontekste.

Ypač remia Teismo pastangas greitai įgyvendinti Konvencijos Keturioliktąjį Protokolą, kuris įsigaliojo 2010 m. birželio 1 d., ir tai, kad susikaupusios aiškiai nepagrįstos peticijos bus išnagrinėtos, tikimasi, 2015 m.

Atsižvelgdama į pasiektus teigiamus rezultatus remia naujus Teismo sprendimų vykdymo priežiūros darbo metodus, taikomus Ministrų Komiteto, kurie įsigaliojo nuo 2011 m. sausio 1 d. ir kurie, be kita ko, sustiprina subsidiarumo principą.

Primena subsidiarų Konvencija įsteigto priežiūros mechanizmo pobūdį, o ypač pagrindinį nacionalinių institucijų – vyriausybių, teismų, parlamentų – vaidmenį, taip pat vertinimo laisvę, užtikrinant ir apsaugant žmogaus teises nacionaliniu lygmeniu, tuo pat metu prireikus įtraukiant nacionalines žmogaus teisių institucijas ir pilietinę visuomenę.

Pabrėžia Susitariančiųjų Šalių įsipareigojimus neapriboti asmens teisės įgyvendinti individualios peticijos teisę vadovaujantis Konvencijos 34 straipsniu, įskaitant laikinas apsaugos priemones pagal 39 Teismo Reglamento Taisyklę, taip pat sudaryti visas reikiamas sąlygas Teismui nagrinėjant bylą Konvencijos 38 straipsnio pagrindu.

Pabrėžia Konvencijos 46 straipsnio dėl Teismo sprendimų privalomumo, pagal kurį Susitariančiosios Šalys įsipareigoja vykdyti galutinį Teismo sprendimą kiekvienoje byloje, kurios šalys jos yra, svarbą.

Pažymi tolesnio skatinimo suvokti Konvenciją ir jos laikytis svarbą tarp Susitariančiųjų Šalių institucijų, įskaitant teismus ir parlamentus, vadovaujantis subsidiarumo principu.

Šiame kontekste primena, kad Teismo sprendimų vykdymas gali reikalauti teisminės valdžios ir parlamentų dalyvavimo.

Pripažindama Susitariančiųjų Šalių pasiektą progresą, susijusį su sprendimų vykdymu, pabrėžia visiško, veiksmingo ir greito sprendimų vykdymo ir stiprios politinės Susitariančiųjų Šalių valios šiuo aspektu svarbą, taip stiprinant Teismo ir apskritai Konvencijos sistemos patikimumą.

Yra įtikinta, kad po jau atliktų patobulinimų daugiau dėmesio turi būti skiriama šiandienos iššūkiams, o ypač pasikartojančioms peticijoms, kurias lemia Teismo sprendimų nevykdymas, laikui, per kurį Teismas nagrinėja ir sprendžia potencialiai pagrįstas bylas, didėjančiam sprendimų, kurių priežiūrą vykdo Ministrų Komitetas, skaičiui ir Susitariančiųjų Šalių patiriamies sunkumams, vykdant tam tikrus sprendimus dėl keliamų problemų masto, esmės ar sąnaudų. Šiuo aspektu būtinos papildomos priemonės, siekiant:

- i. toliau sudaryti sąlygas Teismui mažinti pagrįstų ir pasikartojančių neišnagrinėtų bylų skaičių bei per pagrįstą laiko tarpą spręsti potencialiai tinkamai pagrįstas bylas, ypač tas, kuriose keliami rimti žmogaus teisių pažeidimai;
- ii. užtikrinti visišką, veiksmingą ir greitą Teismo sprendimų vykdymą;
- iii. užtikrinti visišką ir veiksmingą visų sprendimų vykdymo priežiūrą, atliekamą Ministrų Komiteto, ir kartu su Susitariančiosiomis Šalimis vystyti dvišalius dialogus bei Europos Tarybos pagalbą vykdymo procese.

Dėl šių priežasčių Konferencija:

- (1) Dar kartą patvirtina tvirtą Susitariančiųjų Šalių nuostatą remti Konvenciją ir individualios peticijos teisę.
- (2) Pakartoja didelį Susitariančiųjų Šalių ryžtą įgyvendinti pagrindinę pareigą užtikrinant, kad vadovaujantis subsidiarumo principu Konvencijoje ir jos protokoluose įtvirtintos teisės ir laisvės būtų apsaugotos nacionaliniu lygmeniu.
- (3) Kviečia visas suinteresuotas šalis užtikrinti priemones, būtinas atlikti jų funkcijas, įgyvendinant Konvenciją, atsižvelgiant į Konvencijoje numatytą bendrą Susitariančiųjų Šalių, Teismo ir Ministrų Komiteto atsakomybę.
- (4) Sveikina Teismo atliktą darbą, ypač susijusį su sprendimų ir nutarimų platinimu per jo informacinius pranešimus, praktinį priimtimumo kriterijų vadovą, taip pat jo praktikos vadovus bei temines apžvalgas.
- (5) Patvirtina būtinybę išsaugoti teisėjų nepriklausomumą ir išlaikyti jų nešališkumą, taip pat Teismo darbo kokybę bei autoritetą.
- (6) Pripažįsta Teismo Kanceliarijos vaidmenį, užtikrinant didžiausią peticijų apdorojimo ir reformų įgyvendinimo veiksmingumą.

- (7) Kviečia Teismą išlikti budriam, užtikrinant Susitariančiųjų Šalių vertinimo laisvę.
- (8) Pabrėžia būtinybę tiek Teismo lygmeniu, tiek sprendimų vykdymo procese rasti veiksmingus būdus išspręsti pasikartojančių bylų problemą.
- (9) Šiuo aspektu skatina Susitariančiąsias Šalis suteikti pirmenybę alternatyvioms bylinėjimosi procedūroms, tokioms kaip taikūs susitarimai ar vienašalės deklaracijos.
- (10) Primindama Konvencijos 46 straipsnį, pabrėžia ypatingą svarbą Susitariančiosioms Šalims galutinius Teismo sprendimus vykdyti visiškai, veiksmingai ir greitai.
- (11) Pakartoja, kaip svarbu Ministrų Komitetui atsižvelgti į Susitariančiųjų Šalių laisvę pasirinkti visišką ir veiksmingą Teismo sprendimų įvykdymą užtikrinančias priemones.
- (12) Kviečia atsižvelgiant į subsidarumo principą didinti Teismo sprendimų vykdymo priežiūros veiksmingumą tiek Ministrų Komiteto, tiek Susitariančiųjų Šalių lygmeniu.
- (13) Skatina Europos Tarybos institucijas stiprinti ir puoselėti jų bendradarbiavimo ir dvišalio dialogo su Susitariančiosiomis Šalimis veiklas, susijusias su Konvencijos įgyvendinimu, įskaitant informacijos apie gerąsias praktikas prieinamumo supaprastinimą, ir kviečia Susitariančiąsias Šalis aktyviai naudotis šiomis galimybėmis.
- (14) Kviečia Susitariančiąsias Šalis pasirašyti ir ratifikuoti Konvenciją keičiantį Penkioliktąjį Protokolą bei svarstyti Šešioliktojo Protokolo pasirašymą ir ratifikavimą.
- (15) Patvirtina Europos Sąjungos prisijungimo prie Konvencijos svarbą ir skatina pabaigti šį procesą kaip įmanoma greičiau.
- (16) Pažymi Koordinacinio žmogaus teisių komiteto (CDDH) šiuo metu atliekamą darbą, kaip Braitono deklaracijos įgyvendinimo dėl Konvencijos sistemos reformos ir jos ilgalaikės ateities stebėjimą, kurio rezultatai numatyti 2015 m. gruodžio mėn.
- (17) Priima šią Deklaraciją, norėdama suteikti politinį postūmį šiandienos reformos procesui, siekiant užtikrinti ilgalaikį Konvencijos sistemos veiksmingumą.

Veiksmų Planas:

A. Teismo atliekamas Konvencijos aiškinimas ir taikymas

1. Atsižvelgdama į Teismo įgaliojimus aiškinti ir taikyti Konvenciją, Konferencija pabrėžia aiškios ir nuoseklios Teismo praktikos ir Teismo sąveikos su nacionalinėmis institucijomis bei Ministrų Komitetu svarbą, todėl šiuo aspektu:

- a) skatina Teismą tęsti nuolatinio bendradarbiavimo ir informacijos keitimosi su Susitariančiosiomis Šalimis ir Ministrų Komitetu vystymą, o ypač dėl pakartotinių ir jau nagrinėjamų peticijų;

b) sveikina Teismo dialogą su aukščiausiais nacionaliniais teismais ir keitimosi informacija apie Teismo sprendimus ir nutarimus su nacionaliniais teismais tinklo įsteigimą, taip pat kviečia Teismą vystyti šį dialogą toliau;

c) sveikina Teismo išreikštą siekį teikti glaustus argumentus vieno teisėjo priimamuose nutarimuose dėl nepriimtumo ir kviečia tai daryti nuo 2016 m. sausio mėn.;

d) kviečia Teismą svarstyti glaustų argumentų pateikimą nutarimuose dėl laikinųjų apsaugos priemonių ir penkių teisėjų komisijos nutarimuose, kuriais atmetamas prašymas dėl bylos perdavimo Didžiajai Kolegijai;

2. Primindama kitus iššūkius, įskaitant pasikartojančias bylas, Konferencija pabrėžia veiksmingos Susitariančiųjų Šalių įsipareigojimų pagal Konvencijos laikymosi priežiūros svarbą ir šiuo aspektu remia:

a) tolesnį veiksmingos Teismo bylų apdorojimo praktikos plėtojimą ir naudojimą, ypač teikiant pirmenybę tam tikroms nagrinėjamų bylų kategorijoms, atsižvelgiant į jų, be kitų svarbių veiksnių, svarbą ir skubumą, taip pat pilotinių sprendimų procedūrą;

b) besitęsiantį Teismo svarstymą apie jo veiklos gerinimą, konsultuojantis su Ministrų Komitetu ir Susitariančiosiomis Šalimis, ypač per jų vyriausybių atstovus ir teisės ekspertus, įskaitant tinkamą pasikartojančių bylų išsprendimą, tuo pat metu užtikrinant pagrįstą nepasikartojančių bylų nagrinėjimą laiku;

c) didesnę skaidrumą dėl bylos stadijos Teismo procese, siekiant šalims daugiau žinoti apie bylos eigą.

B. Konvencijos įgyvendinimas nacionaliniu lygiu

Konferencija primena pagrindinę Susitariančiųjų Šalių atsakomybę, užtikrinant Konvencijos taikymą ir veiksmingą įgyvendinimą ir šiuo aspektu patvirtina, kad vadovaujantis subsidiarumo principu nacionalinės institucijos, o ypač teismai yra pagrindiniai žmogaus teisių sergėtojai, užtikrinantys visišką, veiksmingą ir tiesioginį Konvencijos taikymą nacionalinės teisės sistemoje atsižvelgiant į Teismo praktiką.

Konferencija kviečia Susitariančiąsias Šalis:

1. Prieš ir nepriklausomai nuo bylų nagrinėjimo Teisme:

a) užtikrinti, kad potencialiems pareiškėjams būtų suteikta galimybė turėti prieigą prie informacijos apie Konvenciją ir Teismą, o ypač apie Konvencijos teikiamos apsaugos apimtį ir ribas, Teismo jurisdikciją ir priimtumo kriterijus;

b) nacionaliniu lygmeniu siekti didinti parlamento narių supratimą ir tobulinti teisėjų, prokurorų, teisininkų ir tarnautojų mokymą apie Konvenciją ir jos įgyvendinimą, įskaitant klausimus dėl Teismo sprendimų vykdymo, užtikrinant, kad, jei įmanoma, tai taptų integruota į jų profesinio ir kvalifikacijos kėlimo mokymus, įskaitant Europos Tarybos Žmogaus teisių mokymų teisės profesionalams programą (HELP), taip pat Teismo mokymų programas ir publikacijas;

- c) šiuo aspektu skatinti teisėjų, teisininkų ir tarnautojų studijų vizitus ir stažuotes Teisme, siekiant gilinti jų žinias apie Konvencijos sistemą;
- d) imtis atitinkamų veiksmų tobulinant siūlomų teisės aktų projektų, esamų teisės aktų ir administracinės praktikos atitikties Konvencijai Teismo praktikos kontekste patikros mechanizmą;
- e) užtikrinti veiksmingą Konvencijos įgyvendinimą nacionaliniu lygmeniu, imtis veiksmingų priemonių, siekiant išvengti pažeidimų ir įtvirtinti veiksmingas gynybos priemones, kuriomis būtų galima atitaisyti tariamus Konvencijos pažeidimus;
- f) apsvarstyti galimybę skirti papildomas savanoriškas įmokas į Žmogaus teisių patikos fondą ir į Teismo specialiąją sąskaitą, siekiant spręsti Teismo neišnagrinėtų pagrįstų bylų problemą ir toliau skatinti laikiną specialistų delegavimą į Teismo Kanceliariją;
- g) svarstyti nepriklausomos nacionalinės žmogaus teisių institucijos įsteigimo klausimą.

2. Po Teismo sprendimų:

- a) didinti pastangas siekiant nustatytais terminais teikti išsamius veiksmų planus ir ataskaitas – esmines dialogo tarp Ministrų Komiteto ir Susitariančiųjų Šalių priemones, kurios gali prisidėti taip pat prie glaudesnio dialogo su kitais suinteresuotais subjektais: Teismu, nacionaliniais parlamentais ar nacionalinėmis žmogaus teisių institucijomis;
- b) atsižvelgiant į nacionalinėje teisėje keliamus reikalavimus laiku įgyvendinti veiksmingas priemones nacionaliniu lygmeniu, kuriomis būtų galima atitaisyti Teismo nustatytus Konvencijos pažeidimus;
- c) vystyti ir skirti pakankamus išteklius nacionaliniu lygmeniu, siekiant visiškai ir veiksmingai įgyvendinti visus sprendimus, taip pat suteikti tinkamas galimybes ir įgaliojimus vyriausybės atstovams ar kitiems tarnautojams, atsakingiems už sprendimų vykdymo koordinavimą;
- d) skirti ypatingą dėmesį užtikrinant visišką, veiksmingą ir greitą reagavimą į sprendimus, kuriais keliamos struktūrinio pobūdžio problemos, kurios, be to, gali būti aktualios kitoms Susitariančiosioms Šalims;
- e) aktyvinti keitimąsi informacija ir gera praktika su kitomis Susitariančiosioms Šalims, o ypač dėl bendrųjų priemonių taikymo;
- f) skatinti Teismo sprendimų, veiksmų planų ir ataskaitų, taip pat Ministrų Komiteto sprendimų ir rezoliucijų prieinamumą:
  - užtikrinti jų publikavimą ir sklaidą suinteresuotiems asmenims (o ypač vykdomosios valdžios atstovams, parlamentams, teismams ir, prireikus, nacionalinėms žmogaus teisių institucijoms bei pilietinės visuomenės atstovams), siekiant įtraukti juos į tolesnį sprendimo vykdymo procesą;
  - kaip reikalaujama, versti ir apibendrinti atitinkamus dokumentus, įskaitant reikšmingus Teismo sprendimus;

g) šiuo aspektu palaikyti ir plėtoti finansinius išteklius, leidusius Europos Tarybai nuo 2010 m. išversti didelį skaičių sprendimų į nacionalines kalbas;

h) ypač prireikus skatinti nacionalinių parlamentų įtraukimą į sprendimų vykdymo procesą, pavyzdžiui, persiunčiant jiems metines ir temines ataskaitas arba rengiant diskusijas su vykdomosios valdžios atstovais dėl tam tikrų sprendimų vykdymo;

i) prireikus visais atvejais steigti vykdomosios, teisminės ir įstatymų leidžiamosios valdžios „kontaktinius centrus“ žmogaus teisių klausimais ir sukurti tarp jų tinklus per susitikimus, keitimąsi informacija, posėdžius, metinių ir teminių ataskaitų ar naujienlaiškių perdavimą;

j) atsižvelgiant į subsidiarumo principą svarstyti nuolatinių diskusijų dėl sprendimų vykdymo rengimą nacionaliniu lygmeniu, įtraukiant vykdomosios ir teisminės valdžios atstovus, taip pat parlamento narius ir prireikus nacionalinių žmogaus teisių institucijų ir pilietinės visuomenės atstovus.

C. Sprendimų vykdymo priežiūra

Konferencija pabrėžia efektyvios sprendimų vykdymo priežiūros svarbą, siekiant užtikrinti ilgalaikį Konvencijos sistemos tvarumą ir patikimumą ir, siekdama šio tikslo:

1. Skatina Ministrų Komitetą:

a) palapsniui tęsti visų prieinamų priemonių, įskaitant tarpines rezoliucijas, naudojimą ir prireikus svarstyti dėl procedūros, numatytos Konvencijos 46 straipsnyje, panaudojimo, kai tenkinamos numatytos sąlygos;

b) šiame kontekste vystyti turimus išteklius ir priemones, įskaitant techninės paramos papildymą atitinkamais politiniais svertais, siekiant išspręsti sprendimų nevykdymo atvejus;

c) skatinti sąveikos tarp kitų Europos Tarybos suinteresuotų subjektų vystymą jų įgaliojimų ribose, pirmiausiai, Teismo, Parlamentinės Asamblėjos ir Žmogaus Teisių Komisarų;

d) ieškoti galimybių toliau stiprinti žmogaus teisių posėdžių efektyvumą, įskaitant, bet neapsiribojant pirmininkavimu, taip pat posėdžių trukme ir dažnumu, tuo pat metu išsaugant tarpvyriausybinių proceso pobūdį;

e) svarstyti Ministrų Komiteto sprendimų ir taikių susitarimų vykdymo priežiūros taisyklių 9 Taisyklės papildymą, kuris įtrauktų tarptautinių organizacijų ir Ministrų Komiteto šiuo tikslu nustatytų institucijų pranešimus raštu, tuo pat metu tinkamai užtikrinant vyriausybėms replikos teisę;

f) kaip reikalaujama, skatinti dalyvavimą žmogaus teisių posėdžiuose nacionalinių atstovų, turinčių kompetenciją, įgaliojimus ir ekspertines žinias dėl aptariamų klausimų;

g) svarstyti teminių diskusijų apie esmines problemas, susijusias su tam tikrų sprendimų vykdymu, rengimą, siekiant palengvinti keitimąsi gerąja praktika tarp Susitariančiųjų Šalių, susiduriančių su panašiais sunkumais;

h) prireikus didesnę dėmesį skirti kitų stebėseną ir konsultavimą vykdančių institucijų darbui;

i) tęsti sprendimų vykdymo proceso skaidrumo didinimą, siekiant skatinti tolesnę keitimąsi informacija su visais įtrauktais subjektais;

j) paremti išteklių Sprendimų Vykdyto Departamentui didinimą, siekiant leisti jam vykdyti pagrindinę funkciją, įskaitant patariamąsias funkcijas, ir užtikrinti bendradarbiavimą bei dvišalį dialogą su Susitariančiosiomis Šalimis, formuojant labiau nuolatinį personalą, kurio ekspertinės žinios apimtų nacionalines teises sistemas, taip pat skatinti Susitariančiąsias Šalis svarstyti nacionalinių teisėjų ir tarnautojų delegavimą;

2. Skatina Generalinį Sekretorių ir per jį Sprendimų Vykdyto Departamentą:

a) palengvinti nuolat atnaujinamos informacijos apie sprendimų vykdymo būklę prieinamumą, tobulinant naudojamus IT įrankius, įskaitant duomenų bazines ir, kaip jau yra padaręs Teismas, kuriant apžvalgas pagal temas ir valstybes;

b) išplatinti vadovą, kuris padėtų Susitariančiosioms Šalims paruošti jų veiksmų planus ir ataskaitas;

c) tęsti svarstymo procesą, susijusį su Išorės Audito rekomendacijomis;

d) prireikus stiprinti dvišalį dialogą su Susitariančiosiomis Šalimis, o ypač panaudojant veiksmų planų ir ataskaitų išankstinio vertinimo priemones, taip pat darbinių susitikimų metu, įtraukiant visus susijusius suinteresuotus nacionalinius subjektus, siekiant skatinti bendrą požiūrį į priemones, reikalingas užtikrinti sprendimų vykdymą, visapusiškai atsižvelgiant į subsidiarumo principą.

3. Taip pat skatina:

a) visus susijusius suinteresuotus Europos Tarybos subjektus jų programose ir bendradarbiavimo veiklose atsižvelgti į didesnės apimties problemas, kylančias sprendimų vykdyme, taip pat to siekiant nustatyti atitinkamus ryšius su Sprendimų Vykdyto Departamentu;

b) visus tarpvyriausybinius Europos Tarybos komitetus įtraukti būtinus Konvencijos aspektus į jų teminių darbų svarstymą;

c) Generalinį Sekretorių įvertinti Europos Tarybos bendradarbiavimą ir pagalbą, susijusią su Konvencijos įgyvendinimu, siekiant tikslingesnio ir labiau institucionalizuoto bendradarbiavimo;

d) Generalinį Sekretorių tęsti jo/jos įgaliojimų panaudojimą, atsižvelgiant į konkrečius atvejus, siekiant palengvinti sprendimų, kuriuose nacionaliniu lygmeniu kyla sudėtingos ir/ar jautrios problemos, įskaitant Konvencijos 52 straipsnyje jam/jai numatytos teisės panaudojimą;

e) Savo funkcijas vykdančią Žmogaus Teisių Komisarą, o ypač jo/jos vizitų valstybėse metu, atsižvelgiant į konkrečią situaciją tęsti su Susitariančiosiomis Šalimis klausimų, susijusių su sprendimų vykdymu, aptarimą;

f) Europos Tarybos Parlamentinę Asamblėją tęsti ataskaitų apie sprendimų vykdymą rengimą, taip pat nacionalinių parlamentų narių dėmesį atkreipiančių veiklų dėl Konvencijos įgyvendinimo organizavimą ir nacionalinių parlamentų skatinimą nuolat ir veiksmingai stebėti sprendimų vykdymą.

Veiksmų Plano įgyvendinimas:

Siekdama įgyvendinti veiksmų planą Konferencija:

(1) Pirmiausiai ir labiausiai kviečia Susitariančiąsias Šalis, Ministrų Komitetą, Generalinį Sekretorių ir Teismą visiškai įgyvendinti šį planą.

(2) Kviečia Ministrų Komitetą 2015 m. gegužės 19 d. Ministrų posėdyje apžvelgti Rekomendacijos dėl efektyvių nacionalinių galimybių greitai įgyvendinti Europos Žmogaus Teisių Teismo sprendimus CM/Rec(2008)2 įgyvendinimą ir gerųjų praktikų, susijusių su jos įgyvendinimu, nustatymą ir prireikus pateikti papildytą Rekomendaciją, atsižvelgus į Susitariančiųjų Šalių išplėtotas praktikas.

(3) Kviečia Susitariančiąsias Šalis atsižvelgiant į šį Veiksmų Planą, imtis naujų galimų priemonių, kuriomis būtų patobulintas sprendimų vykdymo procesas ir pateikti Ministrų Komitetui informaciją, susijusią su šiuo klausimu iki 2016 m. birželio pabaigos.

(4) Skatina visas Susitariančiąsias Šalis kartu su Sprendimų Vykdyto Departamentu įvertinti visas vykdymo bylas, kuriose atliekama priežiūra, ir nustatyti tas, kurios gali būti pabaigtos ir likusias esmines problemas, taip pat šios analizės pagrindu dirbti, nuosekliai siekiant mažinti nepabaigtų vykdymo bylų skaičių.

(5) Ypač kviečia Ministrų Komitetą ir Susitariančiąsias Šalis prireikus įtraukti pilietinę visuomenę ir nacionalines žmogaus teisių institucijas, įgyvendinant Veiksmų Planą.

(6) Kviečia Ministrų Komitetą, atsižvelgus į Interlakeno Deklaracijoje pateiktus terminus, įvertinti, kiek šio Veiksmų Plano įgyvendinimas pagerino Konvencijos sistemos veiksmingumą. Šio vertinimo pagrindu Ministrų Komitetas iki 2019 m. pabaigos turi spręsti, ar yra būtinos dar toliau siekiančios priemonės.

(7) Prašo pirmininkaujančios Belgijos perduoti Ministrų Komitetui Deklaraciją ir Konferencijos medžiagą.

(8) Ragina ateityje pirmininkausiančias Ministrų Komitetui stebėti šio Veiksmų Plano įgyvendinimą.